

stemme derfor. Vi maa kræve en Lovgivning paa dette Omraade, som sikrer Butikker, Værksteder og almindelige Beboelseslejligheder indtil en vis Størrelse, saa længe der er Bolignød. Jeg mener, man maa gøre det baade af sociale og af menneskelige Hensyn, og at en saadan Lovgivning maa bibeholdes, saalænge Tilbud og Efterspørgsel paa dette Omraade ikke i nogen Grad svarer til hinanden.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Simonsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Simonsen: Jeg ønsker kun at gøre en supplerende Bemærkning til mine Udtalelser før. Jeg refererede til det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen med Hensyn til nogle Tal. Jeg gøres nu opmærksom paa, at der her maa foreligge en Misforstaaelse, at jeg i hvert Fald ikke er blevet forstaaet, som jeg skulde forstaaes, enten det nu skyldes, at jeg har udtrykt mig uklart, eller at jeg ikke har forstaaet det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen rigtigt; det skal jeg ikke komme ind paa, jeg skal kun meddele det virkelige Forhold. Lejen i København andrager i Øjeblikket 170 Mill. Kr. om Aaret. Forskellen paa den af Huslejenævnene godkendte Leje, de 170 Mill. Kr., og det, der vilde kunne forventes, hvis Lejen blev sat op til, hvad nye Bygninger kunde fremstilles for, vilde betyde en Forskel paa 25 pct., d. v. s. 42 Mill. Kr. Man plejer jo, naar man kapitaliserer, at gange med 14, og vi kommer saaledes til et Beløb paa 588 Mill. Kr. som den Foræring, dette Lovforslag, hvis det vedtages, vil give Ejerne af ældre Ejendomme i København.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. Simonsen, som førte Ordet paa Socialdemokratiets Vegne, begyndte sit Foredrag med en statistisk Undersøgelse af den Interesse, som det høje Folketing viste for denne Sag, og det ærede Medlem mente, at denne Interesse kunde finde sit Udtryk i Tallene paa de Medlemmer, der af de forskellige Partier overværede denne Forhandling. Det var jo ganske smaa Tal, og det ærede Medlem Hr. Simonsen kom derfor ogsaa til det rigtige Resultat, at de var Udtryk for en meget ringe Interesse. Det tvivler jeg i og for sig heller ikke paa, thi det høje Tings Medlemmer ved fra tidligere Aars Forhandlinger om denne Sag, hvad det er, der bydes paa. Det høje Ting har mange Gange hørt disse Forudsigelser om de

Rædsler, der vilde følge efter, hvis det Lovforslag, der netop forelaa til Behandling angaaende Boligforholdene, blev vedtaget, og har hørt rystende og bloddrypende Skildringer af de Ulykker, som den bestaaende Huslejelovgivning har givet Anledning til. Det ærede Medlem vil kunne forstaa, at Interessen for disse Skildringer ikke kan vedligeholdes gennem Aarene. Det er Tallet paa Tingets tilstedeværende Medlemmer et ganske tydeligt Udtryk for. Deri kan jeg give det ærede Medlem Hr. Simonsen fuldkommen Ret; men det er ogsaa omtrent alt, hvad jeg kan give det ærede Medlem Ret i af det, som det ærede Medlem fremdrog. Det ærede Medlems Tale var jo meget lang. Han sluttede den med at udtale den Forventning, som han læser i sine Partiblade hver eneste Dag, Forventningen om, at nu vilde denne Regering snart være forsvundet, og han havde ved Studier paa Kirkegaardene fundet Inscriptioner, som han mente vilde blive anbragt paa Regeringens Grav, og andre, som han ikke tænkte sig Muligheden af, at nogen Mand her i Landet kunde ønske at sætte paa Regeringens Gravsten. Jeg maa efter det ærede Medlem Hr. Simonsens Præstation sige, at jeg er sikker paa, at Flertallet af dem, der var til Stede og hørte den, sukkede med ham netop dette: Herren være lovet, da han gik ned.

Men, som sagt, det kan ikke undre nogen; det er meget svært til de rystende Skildringer af de forfærdelige Begivenheder, som vil indtræde, at føje noget syndeligt nyt til det, man i tidligere Aar har fremsat, og meget faa har nogen som helst Viden om de Ulykker, som man har skildret som Følge af den tidligere Lovgivning. Derfor kan det hele Emne jo vanskeligt afvindes yderligere Interesse.

Det ærede Medlem beklagede, at den Lov, vi har haft gældende i Aaret fra den 1. Maj 1922 til den 1. Maj 1923, ikke har foreligget i samlet Udgave. Det er af Sparehensyn. Man kan ikke, hver Gang der vedtages Ændringer til en Lov, genoptrykke denne. Alligevel har jeg ment, at det, da den Lov, der her foreslaas gennemført, skulde være bestaaende i to Aar, vilde være rimeligt at samle Loven af 1. April 1921 med de Ændringer, som gennemførtes i Loven af 1. Maj 1922, og de Ændringer, som forhaabentlig bliver gennemført ved det her foreliggende Lovforslag, i et Aftryk af den Huslejelovgivning, som derefter vil være gældende, og jeg glæder mig over, at jeg, om end det ærede Medlem Hr. Simonsen ikke ytrede